

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milian.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-
Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís,
Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí
Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu,
Àlex Gorina, Eva Javier, Alfons Llorenç, Glòria Marcos,
Júlia Marhuenda, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan
F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona,
Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier
Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
David Garrido, Salva Giménez, Ricard González, Joan
Antoni Guerrero, Rossanna Melià, Pelai Pagès, Oscar
Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Josep Piera, Carles
Pont, Cristina Simon, Lluc Soler, Nicolàs Tomás, Àlvar
Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Arnas, Alba Collado, Arnau Figueras,
Núria Molines, Maria Vilella.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto portada: Jordi Play

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

La protesta de la Pimec

La setmana passada la patronal de la petita i la mitjana empresa de Catalunya va organitzar un acte multitudinari amb un missatge clar i contundent dirigit a "totes les administracions". Sota la divisa "Diguem prou" la PIMEC va fer un advertiment contra les traves administratives, la falta de suport financer i l'asfíxia que pateixen a tots els nivells des que es va declarar la crisi. Una crisi que ha estat com una pesta contra el teixit productiu del país. Malgrat que la protesta va anar dirigida al món polític genèricament, tothom sap que qui té l'autèntica capacitat de prendre decisions efectives és el govern de l'estat. Perquè és el govern de Mariano Rajoy qui està enllestit una reforma que pot tenir grans conseqüències sobre la pressió fiscal que castiga l'empresa a tot l'estat. És també el govern de Mariano Rajoy qui pot incentivar la gran banca a l'hora de flexibilitzar els criteris per a la concessió de préstecs. I és també el govern de Mariano Rajoy qui ha aprovat una llei d'unitat de mercat estèril perquè només redobla la centralització administrativa.

Josep González, el president de la Pimec, no és un dirigent temerari. Els seus associats li exigien de manera unànime un acte que escenificara el seu malestar. Només cal fer una ullada a les estadístiques i saber quantes petites i mitjanes empreses han hagut de tancar les portes en els darrers set anys per entendre l'abast de la tragèdia. González sap que si Rajoy es prenien aquesta protesta com un desafiament frontal, la seua organització i ell mateix poden patir-ne les conseqüències, perquè el president del govern espanyol ja ha demostrat que, malgrat les aparences, talla d'arrel les discrepàncies.

Per això Josep González va voler presidir un acte de protesta on no hi havia d'haver "pensaments polítics de ningú". Com no hi ha d'haver "pensaments polítics" en un acte de pura essència política? I per això també es va alterar tant quan una part important dels assistents van respondre la seua intervenció amb crits d'"independència" i va proclamar després que se'n desmarcava "rotundament". El president de la petita i mitjana empresa catalana sap que, si Mariano Rajoy identifica la protesta amb el sobiranisme català, la patronal que presideix i ell mateix es posaran en el seu punt de mira. Dit això, de motius perquè aquests empresaris protesten, en tenen tants com vulguen. El "Diguem no" de les pimes catalanes està més que justificat. Allò que no s'entén és per què els empresaris valencians no s'atreveixen a donar el mateix crit d'alerta. Deu ser per la diferència que hi ha entre societats vives i les que fa molt de temps es van declarar mortes.

Als nostres lectors

L'aigua, de nou

José María Aznar va retirar-se de la presidència del govern espanyol amb unes quantes espines clavades. El govern de Mariano Rajoy té la intenció de traure-les totes. Una de les més importants va ser el Pla Hidrològic que Aznar va impulsar a partir de l'any 2000 i que no va poder aplicar per les enormes protestes que es van encadenar a Aragó i a Catalunya. Ara Rajoy el vol recuperar sota l'eufemisme d'un nou Pla per a la Conca de l'Ebre. Un pla que la Plataforma en Defensa del riu considera que obri l'aixeta per recuperar els transvasaments. Aquesta setmana Àlex Milian analitza la nova jugada del govern de l'estat i la reacció que se n'ha derivat. I aborda també com es va modificar la identitat en aquelles comarques des de l'any 2000.